

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stíbrala a soudců JUDr. Miroslava Stoklasy a JUDr. Ivy Hubáčkové ve věci žalobce **Ing. O. Š.**, xxx xxx, zastoupeného Mgr. Jindřichem Lvem, advokátem se sídlem v Praze 10, Murmanská 1475/4 a proti žalované **Solek Renewables s.r.o.**, se sídlem Praha 1, Spálená 92/21, IČ: 24689432, zastoupené JUDr. Naděždou Kratochvílovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Spálená 21, **o zaplacení částky 58.080 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 11. dubna 2017, č. j. 18 C 57/2016 - 43,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně **se p o t v r z u j e.**

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení 9.099,20 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

O d ů v o d n ě n í :

Citovaným rozsudkem soud uložil žalované zaplatit žalobci částku 58.080 Kč s příslušenstvím zde uvedeným a náklady řízení 20.522,40 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Žalobce požadoval uhradit shora uvedenou částku jako sjednanou odměnu za poskytnuté služby, když účastníci uzavřeli dne 2. 2. 2016 smlouvu o poskytování ekonomického a organizačního poradenství. Žalobce v průběhu smluvního vztahu vyfaktoval žalované k zaplacení paušální odměn žalovanou částku a žalovaná mu sjednanou odměnu neuhradila.

Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že mezi účastníky byla uzavřena nepojmenovaná smlouva, dle níž se žalobce zavázal provádět pro žalovanou služby směřující ke vstupu investorů do vývoje a výstavby projektů fotovoltaických elektráren, a to činnostmi popsanými ve smlouvě, jež zahrnovaly přípravu dokumentů, jednání se zástupci investorů, přípravu smluvní dokumentace a podobně. Za tyto služby se žalovaná zavázala zaplatit žalobci odměnu ve výši 1 a půl procenta z hodnoty transakce, v případě uzavření související smluvní dokumentace a dále se zavázala platit žalobci měsíčně paušální částku 24 000 Kč plus s připočtením příslušné sazby DPH. Uzavřená smlouva se typově blížila příkazní smlouvě dle § 2430 občanského zákoníku, obsahovala závazek žalobce obstarat záležitosti žalované a zároveň smlouvy o zprostředkování, když žalobce se zavázal zprostředkovat uzavření určitého typu smlouvy. V dané smlouvě byly dohodnuty dva typy odměn, a to za uzavření smlouvy a paušální odměna, přičemž tyto dvě formy odměny nebylo možno slučovat. Žalobě bylo vyhověno včetně příslušenství a náklady řízení přiznány dle § 142 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včas odvolání a namítla, že žalobce se nevěnoval činnosti dle uzavřené smlouvy s řádnou pečlivostí a z tohoto důvodu mu na odměnu nevznikl nárok. Z tohoto pohledu se přiznání odměny jeví jako bezdůvodné obohacení. Soud neprovedl veškeré důkazy, mimo jiné nevyslechl svědka A. S., jenž byl v kontaktu s oběma účastníky a mohl popsat, jakým způsobem prováděl žalobce svou činnost. Navrhla změnu napadeného rozsudku a zamítnutí žaloby.

K odvolání se písemně žalobce vyjádřil. Neprovedení důkazu zmíněného v odvolání nepředstavuje vadu řízení. Ztotožnil se se závěry obvodního soudu a navrhl potvrzení napadeného rozsudku.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek soudu I. stupně z podnětu podaného odvolání v celém rozsahu dle § 212, § 212a odst. 6 o.s.ř. a neshledal odvolání žalované důvodným.

Odvolací soud vycházel ze skutkových zjištění obvodního soudu, když neshledal potřebu dokazování opakovat či doplnit. Soud při jednání dne 11. 4. 2017 usnesením zamítl návrh na doplnění dokazování výslechem svědka A. S.. Lze připustit, že v odůvodnění písemného vyhotovení rozsudku tuto skutečnost nezmínil, nicméně z kontextu jeho postupu je zjevné, že výslech tohoto svědka neprovedl pro nadbytečnost.

Obvodní soud při posouzení důvodnosti nároku vycházel ze znění písemné smlouvy z 2. 2. 2016, když žalobce tvrdil, že ve smyslu této smlouvy zavázal poskytovat ekonomické a organizační poradenství, když tyto služby byly ve smlouvě specifikovány pod bodem 2/2. Za tyto služby byla sjednána odměna v paušální výši 24 000 Kč + DPH (články 3/1 a 3/5) a žalobce prokázal, že účtoval žalované odměnu v této výši za měsíce

březen a duben 2016. Mezi účastníky bylo nesporné, že tato odměna nebyla žalovanou proplacena. Obrana žalované spočívající v tvrzení, že se žalobce nevěnoval činnosti, k níž se zavázal ve smlouvě s dostatečnou pečlivostí není důvodná za situace, kdy smlouva zahrnovala pouze ujednání o odměně v dohodnuté výši, které v žádné ze stran neumožnilo ji krátit či navyšovat. Obvodní soud správně uvedl, že jedinou možností žalované v případě nespokojenosti s činností žalobce bylo smlouvu vypovědět, což neučinila. Smlouva trvala do 30. 6. 2016 a je zřejmé, že žalovaná byla povinna žalobci uhradit sjednanou odměnu za dobu celého trvání smluvního vztahu.

Odvolací soud vycházel ze stejného právního názoru jako soud I. stupně a postupem dle § 219 o.s.ř. napadený rozsudek potvrdil jako věcně správný, včetně výroku o nákladech řízení.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vyplýval z ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. za použití § 224 odst. 1 o.s.ř. Žalobci byly přiznány náklady za 2 úkony právní služby ve výši dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za písemné vyjádření a účast advokáta u odvolacího jednání po 3.460 Kč, 2 paušální náhrady po 300 Kč a 21% sazbu DPH ve výši 1.579,20 Kč, celkem 9.099,20 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku Nejvyššího soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 1 za podmínek ustanovení § 237 o.s.ř.

V Praze dne 4. října 2017

JUDr. Zdeněk S t i b r a l, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kolářová Lenka